

80. ചായ

കോഴിക്കോട്ടെ എന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിന് പിയേഷ്സ് ലെസ്ലീ ആൻഡ് കമ്പനിയിലായിരുന്നു ജോലി. ഈ യൂറോപ്യൻ കമ്പനിയുടെ കീഴിൽ ഏതാനും തേയിലത്തോട്ടങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ കമ്പനിയിലെ ജോലിക്കാർക്ക് എല്ലാ മാസവും ഏതാനും കിലോഗ്രാം നല്ല തേയില കിട്ടിയിരുന്നു. കയറ്റുമതിക്കു നീക്കിവെച്ച അത്തരം തേയില ഇന്ത്യയിൽ വിറ്ററിയുന്നില്ല. തനിക്കു കിട്ടിയിരുന്ന തേയിലയിൽ ഒരു ഭാഗം, അനുപമമായ ഔഷധത്തോടെ, എന്റെ സുഹൃത്തു് എനിക്കു തരുമായിരുന്നു. ഈ തേയിലകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചായ വളരെക്കാലം കടിച്ചു പരിചയിച്ചു എനിക്കു്, കോഴിക്കോട്ടെ മാർക്കറ്റിൽ കിട്ടിയിരുന്ന, തരംതാണ, തേയിലകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചായ കടിക്കുക അരോചകമായിത്തീർന്നിരുന്നു.

എന്റെ സുഹൃത്തു് പിയേഷ്സ് ലെസ്ലീ ആൻഡ് കമ്പനിയിലെ ജോലി വിട്ടു് ഒരു പ്രമുഖ പത്രസ്ഥാപനത്തിൽ ചേർന്നു. എനിക്കും താമസം കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു മാറ്റേണ്ടിവന്നു. ഇതോടെ കയറ്റുമതിത്തേയിലയുടെ രൂപി, എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സുഖകരമായ ഒരു ഓർമ്മമാത്രമായിത്തീർന്നു. പതിനാറു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, ഈയിടെ ഏതാനുംദിവസം ഗൾഫ് നാടുകളിൽ പാർക്കാൻ ഇടവന്നപ്പോഴാണ്, ചായയുടെ പഴയ ആ രൂപിയും അതോടൊപ്പം അന്നത്തെ ആ സുഹൃത്തിന്റെ ഔഷധവും വീണ്ടും മനസ്സിൽ ഉണർന്നതു്. തേയില നല്ലതാണെങ്കിൽ, ചായപോലെ വിശിഷ്ടമായ മറ്റൊരു പാനീയം ഈ ലോകത്തിലില്ല!

‘ചായച്ചെടിയുടെ ജന്മഭൂമി ഇന്ത്യയാണത്രെ. ഏകിലും ആയിരക്കണക്കിനു സസ്യങ്ങളുടെ ഔഷധഗുണങ്ങൾ പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞു വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ആയുർവേദചാര്യന്മാർ ചായയെപ്പറ്റി തികഞ്ഞ മൗനം പാലിക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഇരുനൂറ്റവതു കൊല്ലംമുമ്പു് ജപ്പാനിലെ ചക്രവർത്തിയുടെ ആസ്ഥാനപണ്ഡിതനായിരുന്ന ഒരു രസതന്ത്ര-ശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻ ഏതാണ്ടു് ആയുർവേദചാര്യന്മാരുടെ ഭാഷയിൽ, ചായയുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പ്രകീർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

‘ചായ രക്തത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു; ദുഃസ്വപ്നങ്ങളെ അകറ്റുന്നു. തലച്ചോറിൽനിന്നു ഭോഷകരങ്ങളായ വാതകങ്ങൾ നീക്കിക്കളയുന്നു. തലകറക്കം ഇല്ലാതാക്കുന്നു. കണ്ണിലെ മാലിന്യങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നു. യകൃത്തിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു, റുപീഹയുടെ പ്രവർത്തനം മെച്ചമാക്കുന്നു, ഉറക്കത്തെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നു, ശരീരത്തിന് ഉന്മേഷം നൽകുന്നു, ഹൃദയത്തെ ആറ്റാദിപ്പിക്കുന്നു.’

ഇന്ത്യയിൽ ചായകുടി സാർവത്രികമായി പ്രചരിപ്പിച്ചതു് ബ്രിട്ടീഷുകാരാണു്. രണ്ടു തലമുറമുമ്പു കേരളത്തിൽ ചായ കുടിച്ചിരുന്നവർ

അപൂർവമായിരുന്നു. ഒരിട്രർ രാവിലെ പഴഞ്ചൊരു കഴിച്ചു വിശപ്പടക്കിയിരുന്നപ്പോൾ ധനികരുടെ പ്രഭാതഭക്ഷണം പൊടിയരിക്കുഞ്ഞിയിായിരുന്നു. വിഭവസമൃദ്ധമായിരിക്കും രാവിലത്തെ കഞ്ഞി അമൃതേന്തു്. മഹാകവി വള്ളത്തോളിന്റെ കഞ്ഞി പ്രസിദ്ധമായിരുന്നുവത്രെ. 'നിങ്ങൾ, ഇപ്പോഴത്തെ ചെറുപ്പക്കാർ, എങ്ങനെ കഞ്ഞികുടിക്കണമെന്ന് അറിയാത്തവരാണ്. സാധുക്കൾ.' എന്ന് വള്ളത്തോൾ പറയാറുള്ളതായി ഇപ്പോൾ വൃദ്ധനായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു യുവസുഹൃത്തു കൂടെക്കൂടെ അനുസ്മരിക്കാറുണ്ട്.

പക്ഷേ, ബ്രിട്ടീഷുകാർ കാടത്തത്തിൽനിന്ന് ഉണർന്നെഴുന്നേൽക്കും മുമ്പുതന്നെ ചായകുടി ഇന്ത്യയിൽനിന്നു ചൈനയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനുശേഷം അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, മധ്യേഷ്യയിലൂടെ ചൈനയിലേക്കു പോയ ബോധിധർമ്മൻ എന്ന ബൗദ്ധഭിക്ഷുവാണത്രെ ചൈനക്കാരെ ചായ കുടിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചത് (ബോധിധർമ്മൻ സഞ്ചരിച്ച ഈ മാർഗത്തിലൂടെയാണ് ഇക്കഴിഞ്ഞ യുദ്ധകാലത്തു് കെ. പി. എസ്. മേനോൻ മില്ലിയിൽനിന്നു ചുങ്ക്വിങ്ങിലേക്കു പോയതു്) ധ്യാനത്തിന് ഇരിക്കുമ്പോൾ ബോധിധർമ്മൻ ഉറക്കം വരുമായിരുന്നു. തന്റെ സമ്മതംകൂടാതെ താഴ്ന്നുവന്ന് കൃഷ്ണമണികളെ മുട്ടുന്ന കൺപോളകളെ ഒരു ദിവസം ബോധിധർമ്മൻ അറുത്തെടുത്തു പുറത്തൊറിഞ്ഞു. ഈ കൺപോളകൾ ചെന്നവീണ സ്ഥലത്തു് അസാധാരണമായ ഒരു ചെടി മുളച്ചു തളിർത്തുനിൽക്കുന്നതു പിറ്റേന്നു രാവിലെ അദ്ദേഹം കണ്ടു. അതിന്റെ ഇലകൾ നുള്ളിയെടുത്തു വായിലിട്ടു ചവച്ചപ്പോൾ ബോധിധർമ്മൻ ദിവ്യമായ ഒരു രുചി അനുഭവപ്പെട്ടു. വിശിഷ്ടമായ ഈ ചെടിയുടെ ഇലയിട്ടു തിളപ്പിച്ച വെള്ളം കുടിച്ചാൽ, ധ്യാനത്തിനു പ്രതിബന്ധമായ ഉറക്കത്തെ എത്രനേരം വേണമെങ്കിലും അകറ്റിനിർത്താമെന്നു ബോധിധർമ്മൻ മനസ്സിലാക്കി. ബോധിധർമ്മന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ശാക്യമുനിയുടെ ധർമപ്രചരണങ്ങളോടൊപ്പം ചായ കുടിയും ചൈനയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു.

തേയിലച്ചെടിയുടെ (ശാസ്ത്രീയനാമം: കാമെല്ലിയസിനെൻസിസ്) കടംപച്ചനിറമുള്ള ഇലകളിൽ കഹൈൻ, ടാനിൻ എന്നീ രാസവസ്തുക്കൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചായയുടെ രുചി, മണം, ഔഷധഗുണം, ആകർഷണം എന്നിവയ്ക്കു കാരണം ഈ രാസവസ്തുക്കളാണ്. വടക്കേ ഇന്ത്യ, തിബത്ത്, പടിഞ്ഞാറെ ചൈന എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ തേയിലച്ചെടി ആരംഭിച്ചി ചെയാതെത്തന്നെ വളർന്നിരുന്നു. ബോധിധർമ്മനുമുമ്പ്, ക്രി. മു. 2737-ാമാണ്ടിൽ, ഷെൻ നങ് എന്ന ചൈനീസ് ചക്രവർത്തിക്കു കുടിക്കാൻ വെള്ളം തിളപ്പിക്കുമ്പോൾ, യാദൃച്ഛികമായി ആ വെള്ളത്തിൽ ഏതാനും തേയിലച്ചെടിയിലകൾ പറന്നുവീണവത്രെ. തിളച്ചാറിയ വെള്ളം കുടിച്ച ചക്രവർത്തി പിന്നീട് തേയിലയിട്ടു തിളപ്പിച്ച വെള്ളമേ കുടിക്കു എന്നായി. എങ്കിലും, ചായകുടിക്കു ചൈനയിൽ പ്രചാരം ലഭിച്ചതു് മുമ്പായിരം വർഷംകൂടി കഴിഞ്ഞു്, ബുദ്ധമതപ്രചാരകാലത്താണ്. എ. ഡി. 780-ൽ ലുയു എന്നൊരാൾ ചീനഭാഷയിൽ 'ചായമാഹാത്മ്യം' (The Classic of Tea) എന്നൊരു പുസ്തകമെഴുതി. അതിൽ തേയിലകൃഷിയും, ചായയുണ്ടാക്കേണ്ട വിധവും മറ്റും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടത്രെ.

ചൈനയിൽനിന്ന് ബുദ്ധമതത്തോടൊപ്പം ചായകുടിയും ജപ്പാനിൽ പ്രചരിച്ചു. അവിടെ 'ചാനോയ' എന്ന മതകർമ്മത്തിലെ പ്രധാന ചടങ്ങ് ചായയുണ്ടാക്കലും കടിക്കലുമാണ്. ജപ്പാനിൽനിന്നാണ് ഇൻഡോനേഷ്യക്കാർ ചായകുടി പഠിച്ചത്. ബ്രിട്ടീഷ് ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ കമ്പനി (എ. ഡി. 1600-1858) ഇന്ത്യയിൽനിന്നും ചൈനയിൽനിന്നും ചായകുടി ബ്രിട്ടനിലും അമേരിക്കയിലും പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഇന്ത്യയിലെ മലഞ്ചെരിവുകൾ പതിച്ചെടുത്ത തേയിലത്തോട്ടങ്ങളാക്കിയത് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സ്റ്റോക്ക് ലൻഡുകാരമാണ്.. ഇപ്പോൾ ലോകത്തിൽ ആകെയുള്ള ജനങ്ങളിൽ പകുതിയോളമെങ്കിലും ദിവസേന രണ്ടോമൂന്നോ തവണ ചായ കുടിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യ, സിലോൺ, ജപ്പാൻ, ഇൻഡോനേഷ്യ, കെനിയ, സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ ജോർജിയ, അസെർബൈജാൻ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലാണ് തേയിലകൃഷി കൂടുതലുള്ളത്. ലോകത്തിലെ ആകെ തേയിലയുല്പാദനത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരു ഭാഗം ഇന്ത്യയിലാണ്. 1984-ൽ ഇന്ത്യ അറുപത്തിമൂന്നരക്കോടി കിലോഗ്രാം ചായ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ ഡാർജിലിങ്ങിലെ ഹിമാലയച്ചെരുവുകളിൽ വളരുന്ന തേയിലയാണത്രെ ഒന്നാംതരത്തിൽ ഒന്നാംതരം. തേയിലയുല്പാദനത്തിൽ ഇന്ത്യ കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടാംസ്ഥാനം ചൈനയ്ക്കാണ്. മൂന്നാം സ്ഥാനമാണ് സിലോണിനുള്ളത്. അമേരിക്കക്കാർക്കു കൂടുതൽ പ്രിയം സിലോൺ തേയിലയോടാണത്രെ

'ചായ' എന്ന പേര് ഇന്ത്യയിലും ബർമയിലും ചൈനയിലും ഒരു പോലെ പ്രചാരമുള്ളതാണ്. ചൈനയിൽ കാൻടണിലെ ഭാഷയിൽ 'ചാ' എന്നതു മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ താ, തേ, തായ് എന്നൊക്കെയൊകുന്നു. ഈ രൂപാന്തരമാണ് യൂറോപ്യൻഭാഷകൾ 'തേയ്' എന്നും 'ടി' എന്നും ഒക്കെയായി മാറിയത്.

ലോകത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ ചായപ്പാർട്ടി നടന്നത് എ. ഡി. 729-ൽ ജപ്പാനിലാണത്രെ. ആ ആണ്ടിൽ ജപ്പാനീസ് ചക്രവർത്തി നൂറ് ബുദ്ധ ഭിക്ഷുക്കൾക്കു കൊടുത്ത വിരുന്നിൽ പ്രധാന വിഭവം ചായയായിരുന്നു.

അസമിലെ അവസാനത്തെ രാജാവിന്റെ ദിവാൻ ആയിരുന്ന മണിരാംഭട്ടെ ബറുവ എന്നൊരാളാണത്രെ ചായയുടെ വ്യാപാരസാധ്യതകൾ ആദ്യമായി ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയത്. ഇന്ത്യാ വൈസ്രോയി ആയിരുന്ന ബെൻട്രിക് പ്രഭു നിയമിച്ച ഒരു കമ്മറ്റിയാണു തോട്ടമടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ തേയിലകൃഷി ചെയ്യുന്നതു സംബന്ധിച്ച ശുപാർശകൾ സമർപ്പിച്ചത്. 1834 ഡിസംബർ 24-ാം തീയതിയാണ് ഇന്ത്യയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാർ ചായയെപ്പറ്റി ഒരു ഔദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചത്. ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ നൂറു വർഷം വാർഷികം 1984 ഡിസംബറിൽ ചുരുക്കത്തിലെങ്കിലും, ഇന്ത്യയിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി.

പാലും പഞ്ചസാരയും ചേർത്ത ചായ കുടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നമുക്കു കിട്ടിയത് ബ്രിട്ടീഷുകാരിൽനിന്നാണ്. പല നാട്ടുകാരും ചായയിൽ പാൽ ചേർക്കാറില്ല, പകരം ചെറുനാരങ്ങയും പഞ്ചസാരയും ചേർക്കുന്നു. ഉപ്പും വെണ്ണയും ചേർത്ത ചായ കുടിക്കുന്നവരുണ്ട്. പഞ്ചസാരയോ ഉപ്പോ ചേർക്കാതെ, വെറുതെ, ചായക്കുഷായം വെച്ചു കുടിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. കറുത്ത ചായപോലെ പച്ചച്ചായയുമുണ്ട്.

ലോകത്തിലെ മൊത്തം തേയില ഉല്പാദനത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്ന് ഇന്ത്യയിലായിരുന്നിട്ടും, കലർപ്പാറ നല്ല തേയില ഇന്ത്യയിൽ അലഭ്യമാണെന്നതാണ് പരിതാപകരമായ വസ്തുത. ദുബായിൽനിന്ന് ഏതാനും കിലോ നല്ല ഇന്ത്യൻതേയില വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരാൻ ഞങ്ങളുടെ സംഘത്തിൽപ്പെട്ട ചിലർ ആലോചിക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ബോംബെ ഏയർപോട്ടിലെ കസ്റ്റംസ് ചെക്കിങ്ങിനെപ്പറ്റി ഓർമ്മപ്പെടാം, ആ ആഗ്രഹം, ദരിദ്രന്മാരുടെ മനോരമപോലെ 'ആത്മാവിൽത്തന്നെ ലയിക്കുക'യാണുണ്ടായത്!

ഇനിയിപ്പോൾ, കലർപ്പുള്ളതെങ്കിൽ കലർപ്പുള്ളത്, ഒരു കടംപായ കടിക്കുകതന്നെ!

(3 ഫെബ്രുവരി, 1985)

81. ഗിനിപ്പനി

മുയലുകളെ വളർത്താൻ കർഷകർക്ക് ഉദാരമായ ധനസഹായം കേരള ഗവണ്മെന്റ് പ്രഖ്യാപിച്ചത് കേട്ടപ്പോൾ ആദ്യം തോന്നിയത് അമ്പരപ്പാണ്. കൃഷിവികസനവും മുയൽ വളർത്തലും തമ്മിൽ ഒരു പൊരുത്തവുമില്ലല്ലോ! കൃഷിയുടെ, പ്രത്യേകിച്ചു പച്ചക്കറികൃഷിയുടെ, പരമശത്രുക്കളായ മുയലുകളെ കർഷകർ വളർത്തുകയോ? അതും ആയിരക്കണക്കിന്!

ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ബന്ധപ്പെട്ട സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥൻ വിവരിച്ചതു കേട്ടപ്പോഴും അമ്പരപ്പു ബാക്കിനിന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞത് ഏതാണ്ട് ഇങ്ങനെയൊക്കെയായിരുന്നു: 'കേരളീയരുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ പ്രോട്ടീൻ കുറവാണ്. ബാല്യകാലത്തു് പ്രോട്ടീൻ ഭക്ഷിക്കാത്തവർ മനുഷ്യലിംഗമായി വളരാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ഇറച്ചിയാണ് ഏറ്റവും നല്ല പ്രോട്ടീൻസ്രോതസ്സ്. ഇറച്ചിക്കുവേണ്ടി മാടുകളെയോ, ആടുകളെയോ പന്നികളെയോ വളർത്താൻവേണ്ടത്ര ഭൂമി നമുക്കില്ല. വളർത്താവുന്ന കോഴികൾക്കുണ്ടു് പരിധി. മുയലുകളെ വളർത്താൻ സ്ഥലം കുറച്ചു മതി; അവ വേഗത്തിൽ പെറുപെരുക്കും; മുയൽമാംസത്തിന് നല്ല രുചിയുണ്ട്'.

‘മുയലുകൾ കൃഷി നശിപ്പിക്കുകയില്ലേ?’ എന്റെ സംശയം.

‘അവയെ പുറത്തു വിടരുത്. കമ്പിവലയിട്ട കൂടുകളിൽ വേണം മുയലുകളെ വളർത്താൻ’—ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സമാധാനം.

മുയലുകളോളം ദ്രോഹം ചെയ്യാത്തവയും വളർത്താൻ കൂടുതൽ എളുപ്പമുള്ളവയുമായ മറ്റു മൃഗങ്ങളില്ലേ? എന്റെ ഓർമ്മയിൽ ഉടൻ വന്നതു കോളേജുകളിലെ ബയോളജി ലാബറട്ടറികളിൽ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വളർത്തുന്ന ഗിനിപ്പനികളാണ്. അത്തരം ജീവികൾ വേറെയുമുണ്ടുവോ. അവ